

La dignitat té un preu

written by Lluís Busquets | 27 de febrer de 2019

Això del judici als líders socials i polítics catalans al TS dóna per a molt. Hem vist defenses diferents: **A. van Der Eyne**, advocat de **Junqueras** i **Romeva**, preferí una defensa política sense respondre a fiscals ni a l'advocacia de l'Estat; **E. Melero**, de **J. Forn**, va fer una defensa tècnica; **J. Pina**, advocat de **Rull** i **Turull**, va fer una defensa mixta; **M. Bergés**, defensor de **D. Bassa**, com **J. Gené**, de **M. Borràs**, no es van deixar ni una coma; **O. Arderiu** es conformava en deixar palès un fet: que **C. Forcadell** no assistia a les reunions de govern; vist **P. Molins**, de bracet amb **Santi Vila** ... Només ens falta veure, en el moment d'escriure aquest paper, **B. Salelles**, defensor de **J. Cuixart**. També hem sentit posicionaments tan galdosos com el de l'advocadessa de l'Estat que no entenia que **Joaquim Forn** tingués una ideologia independentista, però que en les seves funcions de conseller d'Interior manés als Mossos d'Esquadra complimentar les ordres de jutges i fiscals. Una dissociació ben fàcil d'entendre. "Yo no podría", va deixar anar la senyora. Amb la qual cosa, per lògica i coherència, hauria hagut de dimitir, perquè si no pot dissociar la seva ideologia unionista (fa part de l'advocacia de l'Estat) de la seva feina com a advocadessa, ¿vol dir que farà valer la seva ideologia per damunt de la Justícia? Lluïda també va ser (quina preparació!) la pregunta del senyor Fiscal: "¿Y cuál fue la posición del presidente de Òmnium y de la ANC en la reunión?" "Ninguna, señoría. Estaban en la cárcel."

Entremig dels dies de recés del procés, s'hi colà la tombada dels pressupostos i l'avançament electoral per al pròxim 28-IV. En el paper, els pressupostos eren bons per a Catalunya, però ¿quantes vegades ho han estat i a l'hora de la veritat no s'han executat mai? **Sánchez** els volia gratuïtament, com la moció. (Recorden **Borrell**: "¿Qué se juegan a que los van a aprobar?" Doncs, no. **Junqueras**, quan va ser consultat a la

presó, diuen que va respondre: “La dignitat de Catalunya no es pot pagar amb uns pressupostos”.

Som a la ruleta russa. Amb possibilitat que el 28-IV sumin PP, C's i Vox invocant el 155. La desentesa amb el tema del mediador de dies passats fou una excusa com la manifestació de Colón del passat dia 10-II. A **Sánchez** no li impressionà el fiasco de la manifestació, sinó el *santcristogrós* de **Felipe González** dient-li que “de mediador, relator y autodeterminación, na de na”.

A l'abril ens gastarem 175 M €, preu dels comicis del passat 26-VI-16 (el desembre del 2015, 185 M €). Segons *La Vanguardia* del passat 13-II, el desplegament de FCSE sol ja costa 134 M €. En els pressupostos tombats hi havia una partida de 302,9 M €, perquè el 26-V tindrem europees i municipals, i en alguns llocs, autonòmiques. Però els barons socialistes no volien coincidències. I és que hi ha dignitats i dignitat.

Per això, els magistrats no s'ho expliquen. **Turull** ho va dir al fiscal: “El Govern pot incomplir múltiples resolucions del TC i servidor fa un any que estic a la presó per incomplir una simple interlocutòria. Després diran que això no és un judici polític”. I encara gràcies que no li recordés que el passat 22-III, en plena investidura a la presidència de la Generalitat, abans de la segona volta de votacions, **Llarena** l'envià a la garjola, amb un exemple palès de la separació del poder judicial del poder polític (executiu). Uf! El fiscal **Jaime Moreno** (l·ligat a la FAES i al PP) ja el coneixíem del judici del 9N contra **Mas**, **Ortega** i **Rigau**. Semblava que donés per perduda la rebel·lió: va evitar parlar de violència. Li interessava mirar de provar la malversació i li va ser difícil. I **Turull** va recordar que el referèndum estava despenalitzat des del 2005, en castellà i tot: “No merece reproche penal” (frase repetidíssima, que prové de la Llei Orgànica 2/2005 (22-V) que modifica la LO 20/2003 (23-XII) en els seus articles 506 bis, 521 bis y 576 bis (inclosos en

temps del Pla Ibarretxe per castigar amb penes de presó el fet de convocar consultes o referèndums) i que textualment diu que “las conductas que se contemplan en estos tipos penales no presentan las notas exigidas para proceder a su incriminación”.

Romeva va fer una defensa política. El procés català començà el 2010 amb la retallada de l'Estatut i el trencament del pacte constitucional i no el 2012 com vol la Fiscalia. I conferencià sobre el dret d'autodeterminació (només vàlid, segons alguns discursos, per les antigues colònies, però, segons altres, eixamplat quan les temptatives de diàleg s'han barrat). Catalunya havia fet, abans del referèndum, si no vint intents de sol·licitud de diàleg. Altrament, des del 1991 s'han celebrat 54 referèndums dels quals, 26, sense permís de l'Estat matriu. I la cirereta: Europa posa a la mateixa alçada el dret a la legitimitat democràtica que el de la legalitat democràtica, mentre Espanya fa passar la legalitat per davant de tot. I un prec final: que la carpeta del procés la Magistratura la retornés al terreny de la política d'on no havia d'haver sortit mai.

En la sessió maratoniana del dimecres 20-II, **Rull** deixà clar que els Mossos d'Esquadra, l'1-X-17, aconseguiren que 297 centres de votació no obrissin i s'endugueren 400 urnes, paperetes i paperassa de 141 centres de votació, sense violència, mentre que les FCSE sols en van poder tancar 92, emprant-la. I recordà que la Constitució permet transferir a Catalunya la competència de fer referèndums (150.2). També que, segons el punt 161.2, certament, les impugnacions del govern davant del TC de les disposicions i resolucions adoptades per les autonomies produeixen automàticament la suspensió; però, que l'article és una excepció malgrat que el govern i el TC el prenguessin com a ordinari i sistemàtic contra totes les disposicions de Catalunya. Per la seva banda **Dolors Bassa** va fer una declaració de les més compactes, insistint que la declaració d'independència va ser política

esperant diàleg. **Seoane**, l'advocada de l'Estat, va haver de repetir els arguments del Fiscal: que si Unipost, que si havia rebut els requeriments ... Palla per cremar. L'advocada de **Meritxell Borràs** omplí tots els serrells no prou lligats. I, malgrat la sessió maratoniana, l'agressivitat del fiscal **Zaragoza** s'estavellà amb l'aplom del conseller **Carles Mundó**.

El dijous 21-II, dia de la vaga, en la declaració de Santi Vila se'ns va recordar fins a l'avorriment que la Llei de referèndum era la 19/2017, del 6-IX, es desplegà amb els dos decrets de la Convocatòria i de Normes complementàries (139/2017 i 140/2017) i continuà amb la Llei 20/2017 de Transitorietat jurídica i fundacional de la República, que, segons **S. Vila**, no s'hauria hagut de publicar al DOGC, perquè no l'hauria feta "ni un estudiant de primer de Dret" (paraules textuais). Ara, la declaració amb què acabà de treure de polleguera el fiscal Zaragoza va ser la de **Jordi Sànchez**; quedà palès que l'ANC ajudà a posar ordre i no pas a fer violència. Ni desordre públic! Els vehicles? S'hauria pogut resoldre amb un simple delicte de danys! Veurem què donarà de si la tercera setmana de judici!